

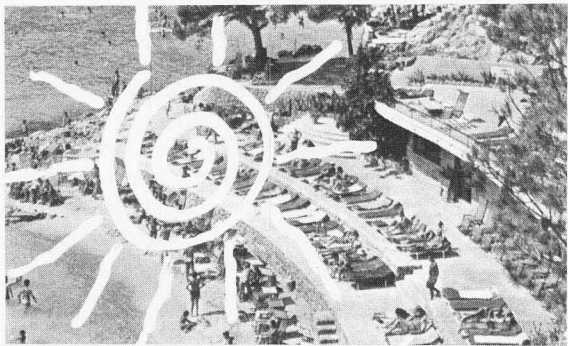
LA TREVA

Eugeni Perea i Simón

Potser deu haver estat una sobredosi de continguts i de moral rebuts en les darreres eleccions al Parlament Europeu, o bé el solstici del dia 24, Sant Joan, pas d'equador amb un clar predomini de les neurones festives i paganes. El cert és que, per una cosa o per altra, la il·lusió ens ha pres com un sol novell i ens ha envermellit la pell i ens ha deixat al ras i el cul en fresc.

Amb tants bons oracles com ens han predit els ara ja parlamentaris d'Europa és segur que algun número de la rifa ens tocarà. En realitat amb això de les eleccions el premi és sempre segur. Són els avantatges de la democràcia: jugues i sempre guayes. Fins i tot et pot tocar sense jugar-hi.

Com a preludi d'aquesta allau de premis i de bon estiu que s'acosta, ja ha plogut i l'aigua de l'Ebre és a punt de desviar-se fins a les nostres comarques; i també va força avançada la remodelació de l'embassament de Riudecanyes. Els pagesos negocien els preus i els estocs de l'avellana i són protagonistes del seu propi esforç. Seguint la bona tònica, ha baixat la taxa d'aturats i l'economia es

belluga amb signe positiu; puja el dòlar, que és com dir la gasosa monetària per al nostre vi sec; les vendes de vídeos, ordinadors i automòbils arriba a cotes extraordinàries. La casa de cultura de cal Marc Massó ja s'ha fet petita i ara es parla de cal Duc (això és com la borsa: hi poses un caramel i et tornen la confiteria sencera). La declaració de renda no caldrà fer-la fins a la tardor i, ara per ara, l'IPC es pot aguantar. Els sindicats han fet una treva.

Ho assenyalaven els antics: no hi ha res de nou sota la capa del sol. I deu ser veritat perquè si abans, en arribar l'estiu tot es troba en letargia, ara també passa el mateix, acomboiants per aquella polca o rock -no ho sé ben bé- de "Tot va molt bé senyora baronessa...".

Això és una treva, una treva merescuda: pels pagesos, que s'han desvetllat; pels polítics, que han suat l'escó i per l'acompanyament que som tots nosaltres, que ja farts de ser obsequiats amb números, ara només esperem el sorteig i la repartidora.

Si no fos per la il·lusió que fan tants cossos al sol i tanta gatzara a l'entorn de les fogueres i la coca de Sant Joan, tanta gent calenta pel vi i el sol, diria que la tardor vindrà inexcusablement, i amb ella altra cop la crua realitat de la guerra: la declaració de la renda, la pujada de la gasolina, els vots i les avellanes fallades... Però no és convenient de parlar de les arengades rànies, ara, amb aquesta calor.

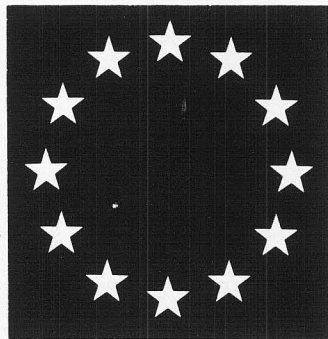
Com diu l'Alex Susanna, és bo que l'home, de tant en tant, s'abalteixi a la butaca i no pensi en res. Això és una treva.

E.P. i S.

GERMANS, RE

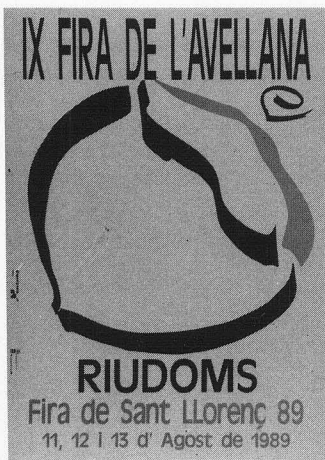
Xavier S.

Des de fa uns dies, i com a senyal que vivim en un país democràtic, ens hem tornat a veure envaïts per tota una sèrie d'eslògans, fotografies i promeses d'uns senyors que tots demanen el mateix: el vot. I és que una vegada més estem passant per una campanya electoral, ja que el proper dijous dia 15 de juny el nostre país participarà en unes eleccions europees. Després de tot intent de captar vots mitjançant els cartells a les parets i a la vora de les carreteres, missatges radiofònics, televisius, etc. tots esperem que arribi l'anomenada jornada de reflexió, no per reflexionar perquè em sembla que tothom ja fa dies que ho té tot reflexionat, sinó perquè així s'acabarà tot aquest atabalament que fa dies estem patint. Aquesta però, ha estat una campanya electoral amb força marro, ja que ha tingut per protagonista la greu crisi del sector dels fruits secs. Durant tot el temps que ha durat, s'han produït diferents esdeveniments com l'envaiament de la ciutat de Tarragona el passat dijous, primer de juny, on uns 300 pagesos amb una dotzena de tractors van provocar un caos circulatori que va col·lapsar la plaça de la Imperial Tàrraco. D'altra banda aquesta també ha estat una campanya amb la manca important dels mitings, i és que els polítics ho van tenir negre per portar-lo a terme, ja que en anar en algun poble colliter d'avellana, es troba-

La campanya electoral de les europees s'han desenrotllat amb la greu crisi dels fruits secs com a teló de fons (Arxiu "Lo Floc")

ven que el local social on l'havien de celebrar se'ls negava. Però la mesura que a mi em sembla que deu preocupar més als polítics és la decisió de l'Agrupació de fruits secs de Catalunya de demanar l'abstenció del vot pagès. Si tots els pagesos fan cas d'aquesta convocatòria, el nivell d'abstenció a les nostres contrades pot ser força considerable. Sembla com si tothom anés per veure qui la pot fer més grossa per fer-los la guitza. I és que no n'hi ha per menys. De moment el nostre Ajuntament, que no es queda enrera, va aprovar, el passat dimarts dia 30, per majoria absoluta, de demanar la dimissió del ministre d'Agricultura Carlos Romero i del conseller Josep Miró, i proposar que es debati als dos parlaments la situació en què es troba el sector i la manera de sortir d'aquesta crisi. Aquesta moció la va presentar Josep M. Ferraté regidor del PP, comptant amb el suport de l'alcalde Humbert Mallfré i de gairebé tots els regidors. Per part del grup socialista no hi hagué gaire seguretat, en la decisió. Ventura Gili hi va votar en contra i Francesc X. Bonet, finalment, hi va votar a favor. Després el comitè local d'Unió de Pagesos va informar els grups polítics, com diem abans, que demanarien l'abstenció per les properes eleccions. Però els representats locals dels partits polítics, per solidaritat amb els

Cartell de la Fira de Sant Llorenç i IX Fira de l'Avellana, obra del reusenc Joan Guerrero i Lla-beria (Foto font)